

Revista „Gând Bun”

Școala Gimnazială Nr. 82 București

Numărul 3

Ianuarie - Februarie 2026

DIN CUPRINS

Editorial – Dincolo de pagini	3
Dascăli care ne inspiră – Interviuurile ediției cu dnul Director Adjunct M. Epîngeac și dna. bibliotecar D. Epîngeac.....	4
În dialog – Interviu cu Manea Luca – Absolvent 82	5
Pasiune și performanță – SPORTURI	6
Jurnal de călătorie – Sus pe munte / excursia	7
Pagina de poezie –	11
Povești, povestiri, amintiri –	13
Verde la haz	14
Din viața de elev – <i>Vulcanii / Mica Unire</i>	15

Așteptăm sugestii pentru articole, materiale informative diverse de la noi din școală și nu numai, precum și alte contribuții la adresa de email:

revista.gandbun@gmail.com

Ilustrație realizată de
BUMITRESCU Antonia – a VI-a A

”GÂND BUN”, REVISTĂ BILUNARĂ,
REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82,
SECTOR 3, BUCUREȘTI

Școala Gimnazială Nr.82
Strada Jean Steriadi 17, București 032494

COLECTIVUL DE REDACTIE

Redactor șef: **DUMITRU Ana**

Redactor șef adjunct:

ȘERBAN-VOINEA Lorelei

Secretar General de redacție: **BÎCA
Marian George**

Redactori:

COVAȘNIUC Rareș Alexandru

STOIAN Teodora Maria

FRĂȚILĂ Amira Ioana

CIOCÂLTEA Ana Maria Ștefania

STUPARU Alessia – a VI-a A

ENACHE Rania Andreea

OANCĂ Sofia Maria

MOTORGA Cristina – a VI-a A

DUMITRESCU Antonia - a VI-a A

Ilustratori:

SEIDEL Karyna - a VI-a B

DINECI Serena – a VI-a C

MERFU Ioana – a VI-a B, Șc. Gimn.

Nr.75

Colaboratori:

GHIȚĂ Raisa – a VII-a A

RADU Irina – a VIII-a A

ENE Alexandra – a VI-a A

SUSOI Alexia Teodora – a V-a B

LUMPAN Pavel - Șc. Gimn. Nr. 75

Prof. coordonator:

Prof. Ed. Socială Dr. **GHIȚĂ Izabella**

Cu sprijinul deosebit al:

Prof. **BRATU Cosmin – Director**

Școala Gimnazială Nr.82

Dincolo de pagini

De ce o revistă școlară este un exercițiu de gândire critică

Doar o revistă școlară? Nicidecum. Revista *Gând Bun* este o inițiativă a elevilor, o redescoperire a unei istorii, o comunitate, o cultură, este și speranță, dar și un pas important către a încetini ritmul alert cu care lumea de astăzi se mișcă și de a cultiva propriile reflecții într-un amplu exercițiu de gândire critică.

Trăim într-o lume dominată de scroll-ul pe TikTok și de imaginile de o clipă de pe Insta, o lume în care opinia cuiva poate deveni „adevăr” doar pentru că are multe like-uri, iar gândurile încetează să ne mai aparțină.

Revista noastră școlară ne invită să facem un pas înapoi și să ne recuperăm propriile gânduri, pasiuni, așteptări, într-un exercițiu de analiză și sinteză din diferite perspective a lumii din jur. Acesta este marele nostru exercițiu de gândirea critică, iar echipa acestei reviste îl face cu succes la fiecare nou număr al revistei.

Poate vă întrebați: „E doar o revistă de școală, ce legătură are cu gândirea critică?”. Ei bine, are toate legăturile din lume.

A face o revistă nu înseamnă doar să așezi cuvinte pe o pagină. Este un proces riguros de filtrare. Când alegem un subiect, exersăm selecția: ce este relevant pentru noi? Când interviuăm pe cineva, practicăm ascultarea activă și căutăm să înțelegem perspectiva celuilalt, fără a o accepta

orbește. Când redactăm un articol, ne confruntăm cu propriile prejudecăți și încercăm să fim obiectivi.

Fiecare pagină pe care o răsfoiți este rezultatul unor întrebări esențiale care sunt legate de surse, de context sau de impactul pe care fiecare rând scris și fiecare informație o are.

Gândirea critică nu înseamnă să fim „critici” sau negativiști, ci să fim curioși și responsabili.

Într-o epocă în care nu mai distingem faptele de opinii și nu mai avem răbdare să ascultăm, să observăm sau să citim, revista școlii devine un incubator de analiză și reflecție. Aici învățăm că un argument bine construit valorează mai mult decât o afirmație cu atracție la public și că verificarea faptelor este forma noastră de respect față de cititori.

Vă invităm, deci, să nu citiți doar printre rânduri, ci să gândiți dincolo de ele. Inspirați-vă de aici și puneți sub semnul întrebării ceea ce vedeți, căutați dovezi și formați-vă propriile opinii. Până la urmă, acesta este scopul educației: nu să ne spună ce să gândim, ci cum să gândim.

Mai mult decât atât, redescoperită în vrafurile cu amintiri, de Ana Dumitru, o minunată elevă de clasa a VI-a a școlii noastre, revista Școlii Gimnaziale Nr.82 din București, împlinește anul acesta 30 de ani de la debut.

Ce prilej minunat de a ne opri din scroll și de a accepta provocarea unui frumos și elegant exercițiu de gândire critică!

Lectură plăcută tuturor!

Prof. Dr. Izabella Ghiță

INTERVIURILE EDIȚIEI

Interviu realizat cu domnul Director Adjunct al Școlii Gimnaziale Nr.82, domnul MARIUS EPÎNGEAC

REPORTER: Bună ziua, domnule Director Adjunct! Pentru că ne-ați fost și învățător, am vrea să vă întrebăm, pentru interviul de azi, ce credeți că ar trebui să învețe un elev de la învățătorul sau profesorul său? Dar un profesor de la elevii săi?

Domnul Director Adjunct Marius Epîngeac: Cred că un elev ar trebui să învețe de la profesorii săi același lucru ca un profesor de la elevii săi: respectul reciproc.

REPORTER: Frumos! Noi sperăm că am deprins această valoare de la dvs. Dar la școală: ce materii v-au plăcut în gimnaziu?

D-nul. Dir. Adj. M. E.: Mi-a plăcut și româna, și matematica, în general, toate.

REPORTER: Ați vrut din totdeauna să deveniți învățător?

D-nul. Dir. Adj. M. E.: Da, oarecum. Din liceu.

REPORTER: Care a fost cea mai frumoasă amintire din cariera dumneavoastră?

D-nul. Dir. Adj. M. E.: Au fost multe amintiri frumoase, nu aș putea spune că a fost una singură.

REPORTER: Ce vă place să faceți în timpul liber?

D-nul. Dir. Adj. M. E.: Să mă relaxez.

REPORTER: Apropiindu-ne de încheiere, am vrea să vă adresăm și această întrebare: cum ați vrea să fiți ținut minte de către elevi?

D-nul. Dir. Adj. M. E.: Cu drag.

REPORTER: Și o ultimă întrebare: de ce ați fost de acord să ne răspundeți la întrebări?

D-nul. Dir. Adj. M. E.: Pentru că așa este politicos.

REPORTER: Vă mulțumim frumos!

PRINTRE CĂRȚI -

Interviu realizat cu doamna bibliotecară DANIELA EPÎNGEAC

REPORTER: Bună ziua, d-na bibliotecară! Dumneavoastră sunteți și o bine-cunoscută învățătoare de la noi din școală. Prima întrebare pe care am vrea să v-o adresăm astăzi este: ce sau cine v-a inspirat să deveniți învățătoare?

Dna. înv. Daniela Epîngeac.: Copiii. Ei m-au inspirat în primul rând. Apoi, au mai fost și alți factori care au influențat cariera mea de învățător.

REPORTER: Ce considerați dvs. că ar trebui să învețe un elev de la profesorul sau învățătorul său?

Dna. înv. D. E.: Cred că ar trebui ca profesorul să fie un exemplu pentru elevi, pentru a-i îndruma mai departe.

REPORTER: Să învețe valori?!... Gândindu-ne un pic la clasele gimnaziale: ce materii v-au plăcut și ce materii nu v-au plăcut când erați de vârsta noastră?

Dna. înv. D. E.: Ce mi-a plăcut?! Și ce nu mi-a plăcut?!... Mi-a plăcut limba română, dar nu mi-a plăcut fizica.

REPORTER: Cum ați vrea să fiți ținută minte de către elevi?

Dna. înv. D. E.: Aș vrea să își aducă aminte de mine într-un mod frumos, ca fiind primul lor dascăl, care i-a învățat să scrie și să citească.

REPORTER: Foarte frumos! Acum, pentru a încheia, am vrea să vă întrebăm: de ce ați acceptat să ne răspundeți la aceste întrebări?

Dna. înv. D. E.: Pentru că este un proiect frumos, care trebuie să aibă continuitate mai departe.

REPORTER: Vă mulțumim mult atât pentru interviu, cât și pentru gândul bun de sprijin și susținere acordat!

EXISTĂ VIAȚĂ DUPĂ EVALUAREA NAȚIONALĂ DE CLASA A VIII-A

Interviu realizat cu MANEA LUCA ANDREI, absolvent al școlii noastre gimnaziale.

Dragi cititori, la fel ca în numărul trecut al revistei noastre, și acum am stat puțin de vorbă cu un absolvent al școlii noastre. Cel cu care am discutat în acest număr este Manea Luca Andrei, fost elev al clasei a VIII-a D - anul școlar 2024-2025, actualmente clasa a IX-a A la Liceul Teoretic „Nichita Stănescu” din București.

REPORTER: Bună, Luca. Cum este să fii în clasa a IX-a? Care este diferența dintre gimnaziu și liceu?
Manea Luca: Eu aș zice că în liceu o iei de la zero, iar asta poate fi și bine și rău, depinde de cum privește fiecare situația.

REPORTER: Dacă ai putea să te întorci în timp, ai vrea să re trăiești clasa a VIII-a?

M.L.: Nu. Eu cred că totul a decurs cum a trebuit și nu m-aș întoarce să schimb nimic.

REPORTER: Este un lucru bun că ești mulțumit, nu-i așa?... Să ne amintim totuși de domnii profesori și de momentele trăite alături de ei. Care era, de exemplu, profesorul care te făcea mereu să râzi?

M.L.: Domnul profesor de istorie, domnul Neagu.

REPORTER: Și ce crezi tu că ar spune profesorii despre voi acum? Ce ți-ar plăcea să știe despre tine, ca licean?

M.L.: Mi-ar plăcea să știe și să spună despre mine faptul că reușesc să am rezultate acceptabile pe profilul ales, care este mate-info.

REPORTER: Care este calitate pe care ai admirat-o cel mai mult la profesorii pe care i-ai avut?

M.L.: Cel mai mult am apreciat răbdarea pe care au avut-o cu noi și faptul că știau să ne explice lecțiile. La liceu, unii dintre profesori au pierdut această abilitate și nu mai reușesc să explice o lecție astfel încât să o înțelegem.

REPORTER: Ca toți elevii, ai avut, bănuiesc și un profesor preferat? Care a fost acela?

M.L.: Mie mi-a plăcut, după cum am mai spus, domnul profesor de istorie care știa să vorbească cu o clasă plină de elevi, fiecare cu propria sa preocupare, și să ne facă pe fiecare să ascultăm ce avea să ne spună. Dar, desigur, îmi plăcea mult și materia pe care o predă dumnealui și eram interesat.

REPORTER: La Evaluarea Națională ce ți s-a părut cel mai greu?

M.L.: Din punctul meu de vedere, s-a făcut cât s-a putut, iar în ceea ce mă privește am făcut suficient.

REPORTER: În numele redacției noastre îți mulțumesc pentru acest interviu. Mi-a părut bine să stăm de vorbă și îți urez mult succes mai departe. M-a părut bine că am avut ocazia de a sta puțin de vorbă. Îți mulțumim pentru colaborare și îți urăm „Succes mai departe!”

Ilustrație de Serena Dineci – 6C

SPORTURI

TENIS

TENIS de masă

Se joacă cu palete mici și cu minge de plastic mică care trebuie trimisă peste un fileu pe o masă. Tenisul de masă este foarte spectaculos pentru că mingea este trimisă foarte repede de la un adversar la latul peste fileu.

TENIS de picior

Se joacă cu o minge de fotbal individual sau în perechi, la fel ca și celelalte forme de tenis. Mingea trebuie să ajungă mereu în terenul advers și nu în afara acestuia.

Squash

Este o formă foarte interesantă de tenis în care mingea este lovită de un perete din care ricoșează înapoi. Un jucător poate juca astfel singur, în pereche sau contra unui adversar care nu este în terenul advers, ci alături de el.

Tu joci tenis?

Dacă și ție îți plac sporturile, nu ezita! Împărtășește-ți pasiunea și cu alți elevi. Redacția te așteaptă cu noi propuneri!

**NE GĂSEȘTI LA 6 B sau la adresa de email:
revista.gandbun@gmail.com**

TENIS

Recunoscut în special ca tenis de câmp, tenisul este un sport individual sau de echipă (dublu) care presupune lovirea unei mingi cu o rachetă specială peste un fileu, într-un spațiu delimitat numit teren de tenis.

Scopul jocului este de a trimite mingea în terenul adversarului astfel încât acesta să nu o mai poată returna valid.

Originile tenisului modern se află în Franța secolului al XII-lea, unde acest sport era jucat cu mâna (jeu de paume). Forma actuală s-a dezvoltat în Marea Britanie, în secolul al XIX-lea. Primul turneu de tenis a fost organizat la Wimbledon, în 1877. În prezent turneul de la Wimbledon a devenit unul dintre cele patru mari turnee de Grand Slam din lume.

Tenisul se joacă pe un teren dreptunghiular, împărțit de un fileu. Acest teren poate fi de două feluri: gazon (iarbă) sau zgură (o suprafață nisipoasă de culoare cărămizie),

Punctele se obțin din 15 în 15 și încep cu serviciul, fiecare jucător încercând să trimită mingea de fiecare dată peste fileu în terenul advers și nu în afara acestuia.

Marian Bîca – clasa a VI-a B

SUS PE MUNTE

P

articip la concursurile montane de la 10 ani. Despre prima mea competiție (care a rămas și va rămâne întotdeauna printre preferatele mele), am publicat acum ceva timp un articol în cunoscuta revistă de turism „România Pitorească”.

În acest an am urcat, alături de alți iubitori de munte, la Cabana Gențiana pentru a participa la Trofeul „Creste Înzăpezite”, organizat de Montan Club „Floarea Reginei” Valea Jiului. Drumul nu a fost chiar ușor, zăpada ne trecea de genunchi și aveam și chitarele în spate. Totuși, răsplata a fost pe măsură: peisaje superbe și cântece tot drumul.

După patru ore, am ajuns la cabană. Ce să-i faci?! Ne-am rătăcit pe drum! Chiar și așa, nu am fost ultimii ajunși. Ne-am petrecut după-amiaza în pat, obosiți după drumul prin zăpadă. Când, într-un final, ne-am îndurat să părăsim paturile și camera încălzită, am constatat că ajunseseră și alți concurenți, prieteni de-ai noștri de la ediția trecută. Toată seara am vorbit și am cântat, până când a venit vremea „Ședinței Tehnice”. Se știe că la această ședință trebuie să fie prezenți reprezentanți ai fiecărui grup. Ni s-a vorbit despre a doua zi, despre faptul că zăpada era prea mare pentru a ajunge în locul stabilit inițial.

La ora 8:00 în dimineața următoare, eram cu toții pregătiți de plecarea în proba de regularitate. A fost un traseu foarte frumos. Vremea a ținut cu noi de data aceasta, vârfurile acoperite de zăpadă nefiind cufundate în ceață. Am admirat, dinspre Șaua Bucura, vârfurile Stânișoara, Bucura I, Bucura II și Retezat. Am avut ceva de alergat la întoarcere, însă am luat locul II.

La întoarcere, am participat la de proba de cățărare pe gheață. A doua oară când mi se puseseră în mâini pioleții. Echipată corespunzător, am încercat să ajung până sus, dar din păcate nu am avut suficientă forță în mâini. Am fost totuși mândră de mine, deoarece, de data aceasta am ajuns la jumătatea ghețarului. Revenind la cabană, am participat la proba de orientare. Ne-am adus aminte de pățaniile din tura trecută, când căutam postul 10 prin pădure, deși acesta era la cabană. Mai apoi, am mâncat fasole cu ciolan. A fost foarte bună, mai ales după o zi întreagă de colindat prin Retezat.

În fine, știam ce ne așteaptă după aceea: groaza fiecărui concurs, și anume proba teoretică! Bibliografia o citisem doar eu, dar, chiar și așa, știam că la latină nu o să mă descurc. Eu și mama ne-am străduit să ne aducem aminte amănunte citite sau văzute prin trasee, ceea ce s-a dovedit a nu fi în zadar, dat fiind că am obținut locul III. Se înserase de-a binelea când a început și ultima probă, culturalul. Proba noastră preferată, căci aveam doar de cântat și de interpretat o scenetă. Am cântat atât Imnul Cabanei Gențiana cât și cântece auzite de foarte puțină lume, pe care le-am dedicat prietenilor noștri. Am obținut locul I, (le-am promis celorlalți că îi invităm cu drag la Trofeul „Beton și Nămol,, , care a constituit tema scenetei noastre).

Am primit premiile, am cântat „Imnul Prieteniei” și ne-am dus la culcare. Dimineața a venit mult prea repede. Urma plecarea acasă, cu siguranță cea mai tristă parte a aventurii noastre. Am coborât fără să mai ținem cont de durerea de spate. Am cântat și am profitat de ultimele momente petrecute în munții Retezat.

La un moment dat, pe când coboram prin pădure, ne întâlnim cu un grup de trei persoane. Unul dintre ei ne-a recunoscut, spunând doar atât: „Creasta Cocoșului”. Atunci ne-am amintit unde ne mai întâlnisem. Între timp, ni s-a sugerat să cântăm alături de domnul din grup, care avea ukulele la el. Am acceptat. Chiar mă bucur că am făcut-o, deoarece a fost ceva frumos, un moment de care sigur ne vom aminti când ne vom gândi la Gențiana 2026.

Cupa Trascău 2025

Cupa Trascău 2025

Cupa „Cresta Cocoşului” 2025

Refugiul Agăţat

Premiile de la „Creste Înzăpezite” 2024 & 2026

Spre Cabana Gențiana

La cabana „Gențiana” 2026

Proba de alpinism...

După premiere...

Pozele pe care le vedeți mai sus sunt o parte dintre fotografiile ce reprezintă Echipajul „Haiducii Munților”, numele pe care îl purtăm cu mândrie peste tot. Fiecare imagine de aici are în spate experiențe de neuitat de la competițiile montane la care am participat. Vedeți voi? În prima imagine, deși cântăm împreună, suntem cu toții din județe diferite! (Ne-am cunoscut la Gențiana.)

Ana Dumitru – clasa a VI-a B

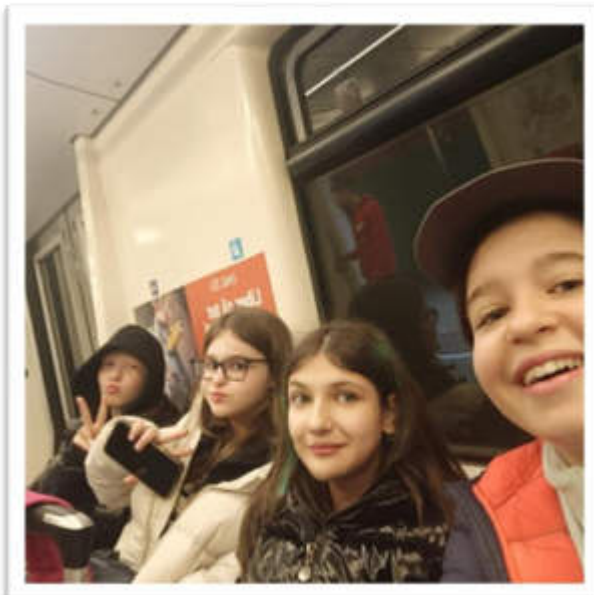
Excursia mult așteptată

Octombrie 2025

În octombrie anul acesta școlar, am organizat o excursie de două zile la Azuga, în Prahova. Astăzi vă voi povesti exact cum a fost.

Voi începe cu momentul în care am ajuns la cazare. Prima dată, ne-am organizat și abia apoi ne-am făcut comode în camerele noastre, așteptând cu nerăbdare activitățile. Am stat în cameră alături de Ana Dumitru, Lori, Amira și Ioana, colegele mele de clasă. Totul a fost superb, de la mâncare până la activități. Dar, să revenim. După ce ne-am cazat, nu a durat mult și a fost servită masa, după care am urmat un drum de aproximativ 30 de minute spre pârtia de tubing. Nu vă spun cât de frumos a fost! Ne-am distrat și am făcut tot felul de lucruri: am vorbit, am râs, ce mai?! Ne-am simțit foarte bine!

După un timp, ne-am întors înapoi la cazare. A urmat piscina, unde ne-am bălăcit și nu vă mai spun cât am râs cu Ana!

La scurt timp, când am ajuns în cameră, a urmat o ceartă legată de niște șervețele, dar nu am mai avut timp să ne gândim la ele deoarece a avut loc petrecerea de Halloween unde, din nou, am râs în hohote din cele mai mărunte lucruri.

Apoi s-a făcut ora de culcare, iar alături de băieți și de câteva fete am rămas pe hol și am făcut tot felul de zgomote, dar ne-a luat somnul, așa că a trebuit să mergem la culcare.

A doua zi, însă, a fost ceva mai palpitant. Am participat la ultima noastră activitate și ne-a alergat o vacă, (bineînțeles, din vina colegului nostru Raul).

Ultima oprire a fost la București... Așa s-a încheiat weekendul nostru.

Ana Ciocâltea – Clasa a VI-a B

Excursia

În vacanța de schi am fost cu sora și tatăl meu într-o excursie de trei zile la Azuga. Am fost întâmpinați cum se cuvine, dar din păcate copiii nu ajunseseră, așa că a trebuit să mai aștept. Când au venit și ei, a trebuit să ne așezăm la masă. După prânz ne-am odihnit puțin, deoarece știam că a doua zi avea să fie una lungă.

Dimineață ne-am grăbit să luăm micul dejun și am așteptat ca cineva să anunțe programul. După aceea m-am îmbrăcat în hainele de schi. A fost tocmai la timp pentru plecarea spre pârtie. În timp ce îi ajutam pe ceilalți cu schiurile și clăparii, aud în spatele meu doi copii care mă strigă „Doamna!”. Am rămas puțin pe gânduri deoarece se vedea foarte clar că eu nu sunt o persoană în vârstă.

Pe pârtie mă comportam de parcă lucram acolo de 20 de ani. Îi ajutam pe copii și le explicam cum să facă. După aceea am plecat pentru prânz.

Aceleași lucruri s-au întâmplat și în următoarea zi, dar de data aceasta am fost sus, unde copiii au căzut destul de des, fiind probabil prima lor coborâre. În tura aceasta, după prânz a trebuit să ne întoarcem pe pârtie, căci a doua zi urma întoarcerea acasă. Între timp, am fost chemată la banda mare, pentru a ajuta cu punctele de pe o cartelă, care la un moment dat s-au terminat. Unul dintre monitori le-a spus copiilor să se dea într-o parte. Mi-a spus să urc pe bandă, dar a fost mult mai amuzant de urmărit. Așa am ajuns să cobor toată pârtia în clăpări. Am mai apucat să schiez un pic, dar a trebuit să plecăm.

După masa de seară a fost și o petrecere, dar eram mult prea obosită pentru a participa.

Totuși, m-am distrat foarte bine și abia aștept următoarea excursie de acest gen!

Primăvara

De Pavel Lumpan – clasa a VI-a E,
Școala Gimnazială Nr. 75

Primăvara a sosit,
Vremea s-a mai încălzit.
Ultimul fulg s-a topit,
Iar florile-au înflorit.

Copacii toți înverzesc,
Și caloriferele școlii se opresc.
Și fără nici o îndoială,
Nu va fi o primăvară banală,
Decât dacă în casă vei sta,
Și de căldură nu vei profita.
Dar asta ține numai de tine,
Apropo, ferește-te de albine...

Un telefon

De Pavel Lumpan – clasa a VI-a E,
Școala Gimnazială Nr. 75

Un telefon gros cât o placă de beton
Fusese cumpărat de un raton
Se numea Iphone 70
Dar era de fapt un Motorola din anii 30.

El își luase scam,
Oh, man!
A dat 2000 de lei pe el,
Dar nu putea să facă nici măcar un apel.

El s-a enervat,
Că telefonul nu putea fi returnat.
Pe el cu apă a turnat
Și s-a electrocutat.

S-a trezit într-un spital
Lângă el era un telefon regal,
Un Iphone 15 real.
Dar din păcate nu era al lui,
Era al doctorului.

Iarna

De Lorelei Șerban – Clasa a VI-a B

Din văzduhul argintiu
Se zărește iar pe stradă,
Câte-un morman de zăpadă.

Ninsoarea s-a potolit
După o noapte întreață
De hoinărit.

Iar pe strada liniștită,
A cotrobăit.

Dar ia stai așa!
Deodată, chiar pe stradă
O mulțime de persoane
Se... Aleargă prin zăpadă!

Recreația Mare

De Marin Sorescu

Sufletul meu
Se ridică în zare
Și visează și el să devină
Numai atâta:
Recreația mare,
De veselie
Și de lumină
A tuturor
Oboselilor școlare,
Sufletul meu,
O recreație mare

Ilustrație realizată de Antonia Dumitrescu – 6A

Fulgi de Nea

Într-o seară întunecată, pe când frigul se lăsa alene peste satul adormit, primul fulg de nea își făcu apariția...

„Călătoria spre pământ a fost lungă și anevoioasă, dar până la urmă am ajuns cu bine la copiii care mă așteptau cu nerăbdare”, mi-am spus în gând. Bucuria mea era una de nedescris, iar râsetele și zarva făcută de cei mici mi-au umplut inima de fericire.

În curând, satul și derdelușul aveau să răsune la rândul lor de zgomotul făcut de copiii care se jucau în zăpada proaspăt așternută.

Până dimineață am format, alături de prietenii mei, un strat gros de zăpadă, alb și pufos, iar satul care altcândva părea mohorât și trist era acum plin de veselie. Bucuria și mândria mea erau însă cele mai mari, deoarece fusesem primul fulg de zăpadă...

Sofia Oancă – Clasa a VI-a B

M-am născut dintr-un nor, transformat de ger în steluță de gheață. Acum plutesc spre pământ. Un zbor lin și ușor... De sus, pot vedea munții înzăpeziți și râurile înghețate. Orașul pare o pânză albă, iar copacii sunt decorați cu nea. Aud râsetele copiilor și simt mirosul de fum.

Călătoria mea s-a terminat pe nasul unui copil. Sunt rece, dar simt bucuria lui înainte de a mă topi.

Amira Frățilă – Clasa a VI-a B

Format într-un nor rece, simt teamă și curiozitate înainte de a porni spre pământ. Mă așteaptă munți uriași și râuri argintii și cristaline.

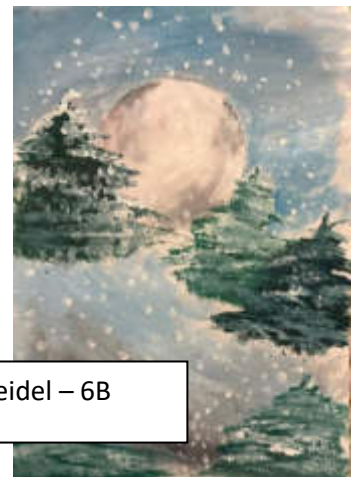
Zăresc o casă cu interior luminat și simt mireasma îmbietoare a unui cozonac de sărbători gata făcut. Aud ecoul făcut de copacii din pădure: în curând vor fi acoperiți de o mantie albă strălucitoare. În călătoria mea, văd copii ce mă așteaptă să vin spre pământ pentru a se juca cu mine. chiar dacă aventura mea se va sfârși în curând, vreau să aduc magia iernii, pentru ca toată lumea să se poată bucura de mine.

Roxana Roșca – Clasa a VI-a B

M-am născut într-un nor alb și rece. Vântul m-a purtat ușor prin cer iar de sus am văzut munții acoperiți cu zăpadă, casele mici și fumul ieșind din hornuri. Coborând spre pământ, am auzit râsetele copiilor care se dădeau cu sania. O fetiță și-a întins mâna spre mine. M-am așezat pe mânășa ei moale și pentru o clipă, am strălucit.

Căldura m-a topit și m-am transformat într-o picătură rece, dar eram fericit că am adus bucuria pentru care eram menit.

Rania Enache – clasa a VI-a B

Ilustrație realizată de Karyna Seidel – 6B

Casa bătrânească

Se aude ceasul cum ticăie. Frigiderul scoate acel sunet ca atunci când este în priză. Lătratul câinilor se aude în depărtare, iar sforăitul bunicilor umple liniștea nopții. Sunt niște sunete normale, simple, dare care îți aduc aminte de copilărie.

În fiecare vară, părinții te duceau la țară. Erai cel mai emoționat copil, iar căldura cu care bunicii te primeau era una de nedescris. Îți pregăteau camera și îți făceau toate poftele.

Casa nu era foarte modernă. Varul de pe pereți se decojea, praful își făcea apariția de fiecare dată atunci când treceai în fugă pe hol, iar salteaua patului scârțâia dacă te mișcai. Exteriorul casei nu era cine știe ce. Gardul era vechi, de peste 15 ani. Casa mai era cum mai era, dar acoperișul era distrus. Apa mai avea puțin și se scurgea în casă.

Erau și câțiva copii. glasul acestora se auzea parcă din casă, chemându-te la joacă. Seara, copiii erau chemați în casă, la căldură, să mănânce.

Așa ne-am petrecut noi copilăria. Într-o casă bătrânească mereu pregătită să primească oameni noi.

Teodora Stoian – Clasa a VI-a B

Ilustrație realizată de Karyna Seidel – 6B

SĂ RÂDEM ÎMPREUNĂ

Ca în fiecare număr al revistei noastre, rubrica umoristică nu lipsește. Vrem ca, în rândurile următoare, să vă arătăm câteva "perle" de-ale elevilor din clasa noastră

Clasa a VI-a B – „Să fie caldă, dar nu prea fierbinte”

Ca toți elevii școlii noastre, purtăm, la rândul nostru, emblemele puse pe tricou. Cu toate acestea, ora de dirigenție a adus cu ea, adresată doamnei diriginte, următoarea întrebare:

- Doamna dirigintă, dar dacă tot putem să ne punem emblemele pe tricou, nu am putea să le punem și pe pantaloni?

Peste o săptămână avea să fie, așa cum bine știți, mult-asteptata Săptămână Verde. Elevii clasei a VI-a B erau la ora de fizică, ultima oră de fizică înainte de Săptămâna Verde, iar cineva a găsit de cuviință să întrebe:

- Domnule profesor, dar ce vom face noi la fizică săptămâna viitoare?
- Fizică Verde, a venit răspunsul.

Altădată, tot la ora de fizică, elevii clasei a VI-a B vorbeau despre volum. Vă redăm mai jos dialogul cu pricina:

- Cu ce punem apa în oală, pentru a face, de exemplu, ceai?
- Cu zahăr, desigur! (a răspuns prompt unul dintre noi)

Anul trecut, atât noi, cât și ceilalți elevi ai claselor a VI-a, am construit, din materialele alese de noi înșine, vulcani în miniatură. Fiind destul de cald în clasă, replica a venit de la sine:

- E atât de cald de zici că au erupt toți vulcanii în această clasă!

REPLICA EDIȚIEI:

Nu te mai agita ca apa minerală!

Sfaturi Pentru Elevi

1. Tăcerea e de aur, dar nu la tablă...
2. Nu poți învăța dacă nu înveți cum se învață.
3. Manualul nu mușcă, îl poți deschide!
4. Cine învață azi, doarme liniștit mâine.
5. Caietul nu se deschide singur (l-am testat).
6. Șoptele din ultima bancă au ecou până la catedră.
7. Când profesorul spune „Testul va fi ușor”, pregătește-te temeinic.
8. Dacă ai emoții la tablă, imaginează-ți că toată lumea e în pijamale.

Când toată lumea știe că vine ora de mate...

NOTEAZĂ ȘI TU "PERLE" DE LA ȘCOALĂ AICI

VULCANII ÎN MINIATURĂ

În modul III al acestui an școlar, elevii claselor a V-a, la propunerea doamnei profesoare de geografie, doamna Maria Bobe, au realizat un proiect pe care, ne-am bucurat și noi să îl facem anul trecut: construirea unui vulcan din orice tip de material, care va fi apoi expus în clasă.

În cele ce urmează, vă prezentăm câteva machete și vă redăm câteva din curiozitățile despre vulcani găsite de o elevă a clasei a V-a B.

Știați că...?

1. Există peste 1500 de vulcani activi pe Pământ.
2. Lava unui vulcan poate atinge temperaturi cuprinse de obicei între 700 și 1200 grade Celsius, în funcție de cât de lichidă sau vâscoasă este lava.
3. Peste 80 de vulcani activi se află pe fundul oceanelor, majoritatea nefiind încă descoperiți.
4. Erupțiile pot arunca cenușa vulcanică la peste 27 de kilometri în atmosferă.
5. Există și vulcani noroioși, care scot la suprafață noroi rece, nu lavă, aflându-se mai ales în România și Pakistan.

Alexia Teodora Șușoi - Clasa a V-a B

Un vulcan este o formațiune geologică conică, creată prin acumularea de materiale (lavă, cenușă, gaze) expulzate din interiorul Pământului printr-o deschizătură numită ventră vulcanică. Acesta reprezintă un punct de legătură între scoarța terestră și magmă, activându-se atunci când presiunea gazelor forțează magma să erupă la suprafață.

MICA UNIRE

În 24 ianuarie a.c., câțiva elevi ai Școlii Gimnaziale Nr. 82 din București au fost prezenți la evenimentul din Hunedoara dedicat Micii Uniri.

Ca în fiecare an, pe data de 24 ianuarie, Mica Unire ne-a adus alături de prietenii noștri în Hunedoara în Pasul Vâlcan!

Aventura noastră a început pe 23 ianuarie. Am plecat din București dis-de-dimineață și ne-am întâlnit cu prietenii noștri pentru a porni în drumeția către Stâna Scorota. În prima parte a traseului am străbătut Cheile Scorotei, un traseu montan spectaculos, dar compact, de aproximativ 1 -1,5 km lungime. Distanța între pereți nu depășește, în anumite porțiuni, 3-4 metri, dar au înălțimi de câteva zeci de metri. Cursul este sec, dar urmele erodării există. Aici se găsesc „Peștera cu Corali” și „Peștera Zeicului”, fiecare cu legendele sale. Aceste chei sunt săpate în calcar de pârâul Scorota și sunt renumite pentru peisajul carstic impresionant.

Am admirat și țurțurii imenși ce atârnav deasupra capetelor noastre. Razele soarelui aruncau umbre jucăușe pe zăpada imaculată. La un moment dat, cineva din grup ne-a făcut semn să păstrăm liniștea, deoarece, pe versantul alăturat își făcuseră apariția mai multe capre negre, care ne priveau nedumerite. Ne-am bucurat să le vedem în număr atât de mare, mai ales în toiul iernii.

La scurt timp după aceea am ajuns la Stâna și ne-am pus pe mâncat, că doar ne era foame după drumul obositor prin zăpadă. Am făcut pozele de grup după care am luat-o ușor-ușor spre drumul de întoarcere. Eu și fratele meu ne-am jucat în zăpadă tot drumul, bucurându-ne de peisaje și de revederea cu prietenii.

A doua zi, ne-am trezit cu toții destul de devreme. Nu era vorba că nu eram obosiți, dar ce să-i faci, că doar așa este la munte. Este, la drept vorbind, ceva aparte să participi la un astfel de eveniment. M-am bucurat și de faptul că ni s-a făcut onoarea de a fi desemnați să împărțim stegulețe tricolore participanților. Le-am purtat tot drumul

agățate de rucsac, iar din când în când le fluturam cu mândrie. În anul precedent, am avut onoarea de a

Înălța steagul cel mare în Pasul Vâlcan, așa că, împărțind stegulețele, mi-am adus aminte de ce tocmai v-am povestit mai devreme.

O altă parte frumoasă a acestor evenimente este că ai ocazia să cunoști oameni noi, să vezi locuri noi și, cel mai important, să te distrezi.

În sfârșit, ajunși sus, ne-am odihnit la un ceai fierbinte și ne-am organizat pentru a juca Hora Unirii. Salvamontiștii și membrii Crucea Roșie au ținut un steag foarte mare în centrul horei, în timp ce, la rândul nostru, am întins între noi un tricolor mai mic. De sus, o vedere superbă! Nu-i de mirare, căci eram cu toții așa de colorat îmbrăcați. Eu și fratele meu am profitat de ocazie și ne-am tăvălit prin zăpadă.

Am petrecut sus cam 30 de minute, după care am coborât la masă. Gulașul a fost binevenit, mai ales că ne era foame după

drumul prin zăpadă. Am avut grijă să nu se răcească chiar dacă îl pusesem ”la rece”, într-o adâncitură din zăpadă. Și nouă ne era frig și voiam să ne încălzim. Am glumit întruna și ne-am imaginat cum va fi la întoarcere, căci știam pe unde aveam să mergem și cunoșteam drumul, pe care l-am văzut mai mult ca pe o pârtie, fiindcă nu am coborât niciodată pe acolo fără sanie, adică de fiecare dată am abordat calea mai rapidă, aceea fiind alunecarea. Până jos, ne-am oprit doar pentru a-i aștepta pe părinții noștri și ceilalți membri ai grupului.

A fost, după cum ne așteptam, foarte frumos! Cu siguranță nu am fi putut sărbători Mica Unire într-un mod mai bun.

Ana Dumitru – Clasa a VI-a B

Redacția Revistei „Gând Bun”

30 de ani de la primul număr al revistei publicat în Școala 82

Ana Dumitru – Redactor-Șef

„De vom încerca să ne înălțăm cât mai sus, vom reuși mai mult decât!”

Lorelei Șerban-Voinca – Redactor-Șef Adjunct

„Zâmbește! Nu este prea greu!”

Marian Bica – Secretar General de Redacție

„Fiecare zi la școală este un pas mai aproape de visurile noastre!”

Alessia – Redactor

Alexandra Ene – Redactor

Teodora Stoian – Redactor

Serena Dineci – Ilustrator

Amira Frățilă – Redactor

„Să nu te dai bătut după prima greșală.”

Sofia Oancă – Redactor

„Bucură-te de ceea ce ai.”

Rania Enache – Redactor

„Să crezi în visurile tale!”

Ana Ciocâltea – Redactor

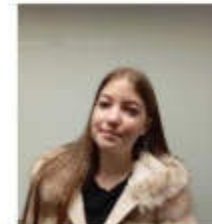
„Încearcă și o să reușești!”

Antonia Dumitrescu - Ilustrator

Profesor Consultanț: Dl. Director Bratu Teodor Cosmin

Profesor Coordonator: D-na. Prof. Dr. Ghiță Izabella

Karyna Seidel – Ilustrator

„Viața este frumoasă!”

„Mens sana in corpore sano!”

- D-na. Prof. Milu Nicoleta

„Mă bucur din inimă că, într-o lume în care majoritatea tinerilor sunt conectați excesiv la spațiul virtual, câțiva copii entuziaști se bucură de lumea reală și ce oferă ea frumos. Felicit inițiativa și eforturile lor pentru această revistă și le doresc mult succes în continuare!”

- D-na. Prof. Ciolca Elena

„Dacă înveți, poți ajunge departe!”

- Roxana Roșca - Colaborator

„Un sentiment mai puternic decât ura este iubirea.”

- Teodora Stoian - Redactor

"GÂND BUN"
REVISTĂ BILUNARĂ,
REDACTATĂ DE ELEVII ȘCOLII GIMNAZIALE NR. 82,
SECTOR 3, BUCUREȘTI
Nr.3/2025-2026